

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618200693
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3618200693.4

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v spore žalobcu: Obec Veľké Uherce, so sídlom Veľké Uherce 360, IČO: 00 311 294, právne zastúpeného JUDr. Daša Taschová, advokátka so sídlom Prievidza, M. Hodžu 14/1, proti žalovanému: CONFIRMO LTD, so sídlom Warnford Court, 29 Throgmorton Street, Londýn, Veľká Británia, EC2N 2AT zastúpeného Mgr. Helenou Morozovou, advokátkou, so sídlom Olšanská 2643/1a, Praha, Česká republika o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavuje.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, vo výške, o ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej súdny úradník.

odôvodnenie:

(1) Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 24.04.2018 sa žalobca domáhal určenia, že vlastníkom finančných prostriedkov vo výške 19.475,68 €, ktoré sú v úschove Okresného súdu Partizánske, č. k. 3Tp/23/2017 je Obec Veľké Uherce.

(2) Tunajší súd uznesením zo dňa 19.10.2018 č.k. 6C/28/2018-18 vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. Rozhodol tak z dôvodu, že žalovaný je zahraničná právnická osoba so sídlom vo Veľkej Británii. Na konanie majú preto v súlade s nariadením č. 1215/2012 (Brusel I. bis) právomoc súdy Veľkej Británie.

(3) Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, podľa ktorého bolo potrebné právomoc posudzovať podľa článku 7 ods. 2 alebo ods. 3 Nariadenia (nároky z mimozmluvnej zodpovednosti, na náhradu škody alebo navrátenie do pôvodného stavu v súvislosti s trestným činom), alebo si ju mal založiť podľa čl. 26 ods. 1 Nariadenia. Poukázal aj na to, že v trestnom konaní bol odkázaný s uplatnením nároku na civilný proces.

(4) Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že súhlasí s napadnutým uznesením, s jeho závermi sa stotožňuje a považuje ho za správne. Poukázal na to, že v posudzovanej veci nejde o žiaden z prípadov podľa čl. 7 Nariadenia a žalovaný má sídlo v Londýne.

(5) Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 29.08.2019 č.k. 27Co/136/2018-75 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

(6) Krajský súd zrušujúce uznesenie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie rozhodol predčasne, keď neaplikoval správne čl. 28 bod 1 Nariadenia. Mal najskôr doručiť žalobu žalovanému a umožniť mu zúčastniť sa na konaní, čím by bola založená právomoc na konanie. Podmienkou právomoci súdu iného členského štátu je neúčast' žalovaného na konaní. Na tú (resp. na neochotu podrobiť sa právomoci súdu iného členského štátu) možno usudzovať len vtedy, ak sa žalovanému vytvorila podmienka, aby sa dozvedel o žalobe a o konaní. Ak súd dospeje k záveru, že nejde o prípad výlučnej právomoci, musí žalobu doručiť žalovanému s výzvou na vyjadrenie a musí mu umožniť pripraviť sa na pojednávanie a uplatniť jeho práva.

(7) Odvolací súd nariadil súdu prvej inštancie doručiť žalovanému žalobu a vyzvať ho na vyjadrenie k nej v stanovenej lehote. Až v prípade, ak sa nebude konania zúčastňovať, má súd posúdiť svoju právomoc

podľa nariadenia Brusel I bis, pričom sa bude zaoberať námietkami a argumentmi žalobcu v odvolaní ohľadom osobitnej právomoci súdu SR.

(8) Súc viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu bola žaloba doručená dňa 25.11.2019 právnej zástupkyňi žalovaného. Súd ju zároveň uznesením vyzval, aby sa žalovaný vyjadril v určenej lehote k žalobe, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva.

(9) Žalovaný sa k žalobe až doteraz nijako nevyjadril, konania sa po doručení žaloby žiadnym spôsobom nezúčastnil.

(10) Podľa § 9 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

(11) Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

(12) Podľa čl. 63 bod 1 a 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie č. 1215/2012“ alebo „Nariadenie Brusel I. bis“) na účely tohto nariadenia má obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb bydlisko v mieste, kde má: a) registrované sídlo; b) ústredie alebo c) hlavné miesto podnikateľskej činnosti. Na účely Cypru, Írska a Spojeného kráľovstva sa pod „sídлом“ rozumie „registered office“, alebo pri jeho absencii „place of incorporation“ (miesto registrácie), alebo pri jeho absencii miesto, podľa ktorého právneho poriadku došlo k „formation“ (založeniu).

(13) Podľa čl. 4 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012 ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

(14) Podľa čl. 5 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012 osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

(15) Podľa čl. 7 bod 2 a 3 Nariadenia č. 1215/2012 Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte: vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok; vo veciach občianskoprávných nárokov na náhradu škody alebo navrátenie do pôvodného stavu v súvislosti s trestným činom na súde konajúcom v tejto trestnej veci, ak tento súd má podľa vnútroštátneho právneho poriadku právomoc konať v občianskych veciach.

(16) Podľa čl. 26 ods. 1 Nariadenia 1215/2012 okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

(17) Podľa čl. 28 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012 ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

(18) Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva a žalovaným v danom spore je zahraničná právnická osoba so sídlom (registered office) v Londýne v Spojenom kráľovstve. V danej veci ide o občianskoprávny spor s cudzím prvkom, preto je potrebné v prvom rade skúmať, či je daná právomoc súdov Slovenskej republiky prejednať a rozhodnúť daný spor. Nakoľko obe strany sporu majú v zmysle čl. 63 bod 1 a 2 Nariadenia č. 1215/2012 bydlisko v štátoch, ktoré sa pre účely aplikácie nariadenia považujú za členské štáty EÚ (na Veľkú Britániu sa v súčasnosti vzťahuje prechodné obdobie podľa čl. 126 a čl. 127 Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z EÚ a EURATOM-u, počas ktorého sa aplikuje citované nariadenie bez ohľadu na vystúpenie z EÚ), na posúdenie právomoci bolo nevyhnutné aplikovať Nariadenie Brusel I. bis, ktoré má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonmi SR.

(19) Podľa všeobecných ustanovení o právomoci, t.j. podľa čl. 4 bod 1, čl. 5 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012 je daná na konanie právomoc súdu toho členského štátu, na ktorého území má bydlisko osoba, proti ktorej žaloba smeruje (t.j. právomoc podľa bydliska žalovaného), ak nie je v nariadení uvedené inak. Ustanovenie čl. 5 bod 1 Nariadenie č. 1215/2012 určuje výnimku, podľa ktorej možno osoby s bydliskom na území členského štátu žalovať aj na súdoch iného členského štátu, ale len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly, ktoré upravujú: oddiel II - osobitná právomoc, oddiel III - právomoc vo veciach poistenia, oddiel IV- právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv, oddiel V- právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv, oddiel VI - výlučnú právomoc, oddiel VII- voľbu

právomoci. Ani jedno z týchto ustanovení sa na danú vec nevzťahuje, preto právomoc súdu Slovenskej republiky nie je možné určiť podľa ustanovení týchto oddielov (oddielov II až VII), teda treba aplikovať všeobecné ustanovenia o právomoci, a to čl. 4 bod 1 nariadenia a určiť právomoc súdu toho členského štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko (sídlo). V danom prípade má žalovaný, ktorý je zahraničnou právnickou osobou so sídlom v Londýne, bydlisko v Londýne, a nie je daná právomoc slovenských súdov na prejednanie a rozhodnutie daného sporu.

(20) Súd sa osobitne zaoberal tvrdeniami žalobcu v odvolaní, najmä námietkou, že právomoc je potrebné posúdiť podľa článku 7 ods. 2 alebo ods. 3 Nariadenia Brusel I. bis. Túto námietku súd posúdil ako nedôvodnú. Predmetom konania tak, ako ho určil žalobca svojou žalobou, totiž nie je ani mimozmluvná zodpovednosť, ani nárok na náhradu škody alebo navrátenie do pôvodného stavu. Predmetom konania je určenie vecného práva. To, čo je predmetom konania určuje v sporovom konaní výlučne žalobca vo svojej žalobe. Ten sa nedomáha žalobou určenia zodpovednosti žalovaného, respektíve plnenia z titulu jeho zodpovednosti (nedomáha sa plnenia vôbec, domáha sa určenia právnej skutočnosti - vlastníckeho práva). Na aplikáciu čl. 7 ods. 2 Nariadenia Brusel I. bis teda dôvod nie je. Rovnako tak nie je dôvod ani na aplikáciu čl. 7 ods. 3 Nariadenia Brusel I. bis, pretože žalobca sa nedomáha ani nároku na náhradu škody (nežiada od žalovaného peňažné plnenie, žiada len určenie vlastníctva, napokon ani netvrdí, že by mu žalovaný mal spôsobiť škodu). Takisto sa nedomáha ani navrátenia do pôvodného stavu (napríklad vydania veci /domáha sa len určenia vlastníckeho práva/).

(21) Žalobca poukazuje, že Veľká Británia nie je štátom, ku ktorému by nárok žalobcu na náhradu škody mal akúkoľvek väzbu. Súd však musí poukázať na to, že žalobca sa v tomto konaní nedomáha náhrady škody. Jeho tvrdenie o nedostatku väzby Veľkej Británie k nároku na náhradu škody je teda v tomto spore irelevantné.

(22) Právomoc napokon nebolo možné založiť ani na čl. 26 ods. 1 Nariadenia Brusel I. bis. Žalovaný sa totiž po doručení žaloby konania nezúčastnil. Naopak, z jeho vyjadrenia k odvolaniu na čísle listu 65 spisu (ktoré bolo ale krajskému súdu doručené až po rozhodnutí o zrušení odvolaním napadnutého uznesenia) vyplýva, že sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o nedostatku právomoci slovenského súdu na konanie. Žalovaný teda namieta nedostatok právomoci tunajšieho súdu na konanie.

(23) Z uvedených dôvodov súd aj po doplnení procesného postupu v súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu dospel k rovnakému záveru, a to že nemá právomoc na konanie a preto je potrebné konanie podľa § 9 CSP zastaviť.

(24) Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

(25) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(26) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o jeho trovách. Keďže žalobca procesne zavinil zastavenie konania tým, že podal žalobu, hoci tunajší súd nemá na konanie právomoc, súd priznal nárok na náhradu trov konania protistrane. O ich výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

(27) K argumentom žalobcu, že bol v trestnom konaní upozornený, že si má nárok na zaistené peňažné prostriedky uplatniť v civilnom procese súd uvádza, že toto upozornenie nezakladá právomoc tunajšieho súdu na konanie o podanej žalobe. Nedostatok právomoci tunajšieho súdu nebráni žalobcovi domáhať sa rovnakých práv na súde toho štátu, ktorý právomoc má, prípadne mu nebráni podať ani iný typ žaloby alebo návrhu na začatie konania, pri ktorom by prípadne mohli mať právomoc na konanie slovenské súdy.

(28) Súd, súc si vedomý, že ide nad rámec posudzovania tohto sporu, v záujme spravodlivého a definitívneho usporiadania sporných právnych vzťahov, dáva žalobcovi do pozornosti ustanovenie § 333 až § 359 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), osobitne § 359 CMP, keďže z obsahu žaloby možno vyvodíť, že žalobca by mohol v skutočnosti mať záujem o vydanie peňažných prostriedkov nachádzajúcich sa v osobitnej súdnej úschove, pričom spôsobilým procesným prostriedkom by v takom prípade bol iný návrh ako žaloba, a to návrh na začatie mimosporového konania o vydanie veci z úschovy, kde nie je vylúčené ani prejudiciálne posudzovanie vlastníckeho práva (v konaní o prípadných námietkach podľa § 340 ods. 2 CMP) a právomoc by v takom prípade bola daná podľa čl. 7 bod 3 Nariadenia Brusel I. bis.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske. O podanom odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.